

**2009 m. birželio 19 d. Tribunale di Bolzano (Italija)
pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
baudžiamojoje byloje prieš Martha Nussbaumer**

(Byla C-224/09)

(2009/C 205/42)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bolzano

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Martha Nussbaumer

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2008 m. balandžio 9 d. Įstatyminiame dekretu Nr. 81 esančios nacionalinės teisės nuostatos, būtent 90 straipsnio 11 dalimi įtrauktos nuostatos, kuriomis užsakovui ar projekto vadovui leidžiama nevykdyti minėto akto 3 straipsnyje numatytos pareigos stovyvietėse, kuriose darbus atlieka daugiau nei viena įmonė, skirti projekto parengimo koordinatorių, tais atvejais, kai atliekami privatūs darbai, kuriems nereikia stovybos leidimo, neatsižvelgiant į darbų ir konkrečių pavojų, nurodytų Direktyvos II priede, pobūdžio vertinimą, prieštarauja 1992 m. birželio 24 d. Direktyvos 92/57/EEB ⁽¹⁾ 3 straipsnio nuostatomis?
2. Ar 2008 m. balandžio 9 d. Įstatyminiame dekretu Nr. 81 esančios nacionalinės teisės nuostatos, būtent 90 straipsnio 11 dalimi įtrauktos nuostatos dėl užsakovo ar projekto vadovo pareigos bet kuriuo atveju stovyvietėje projekto vykdymui skirti koordinatorių, neatsižvelgiant į darbų pobūdį, taigi ir privačių darbų atveju, kuriems nereikia stovybos leidimo ir kurie gali kelti direktyvos II priede nurodytus pavojus, prieštarauja 1992 m. birželio 24 d. Direktyvos 92/57/EEB 3 straipsnio nuostatomis?
3. Ar 2008 m. balandžio 9 d. Įstatyminio dekretu Nr. 81 90 straipsnio 11 dalimi įtvirtinta nuostata, tiek, kiek joje numatyta projekto vykdymo koordinatoriaus pareiga parengti saugos planą tik kai atliekant privačius darbus, kuriems nereikia stovybos leidimo, be pirmosios įmonės, kuriai pradžioje buvo patikėta atlikti darbus, į darbus įsitraukia ir kitos įmonės, prieštarauja 1992 m. birželio 24 d. Direktyvos 92/57/EEB 3 straipsniui, kuris visais atvejais nustato pareigą skirti projekto vykdymo koordinatorių, neatsižvelgiant į darbų pobūdį ir kuriame nenumatyta pareigos parengti

saugos ir sveikatos planą išimtis, jeigu darbas siejasi su direktyvos II priede nurodytais konkrečiais pavojais?

⁽¹⁾ OL L 245, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 71.

**2009 m. birželio 19 d. Giudice di pace di Cortona (Italija)
pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Joanna Jakubowlka Edyta prieš Alessandro Maneggia**

(Byla C-225/09)

(2009/C 205/43)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Giudice di pace di Cortona

Šalis pagrindinėje byloje

Ieškovė: Joanna Jakubowlka Edyta

Atsakovas: Alessandro Maneggia

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar Europos bendrijos steigimo sutarties 3 straipsnio g punktas, 4, 10, 81 ir 98 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos draudžiama tokia nacionalinės teisės normose įtvirtinta tvarka, kaip nustatytoji 2003 m. lapkričio 25 d. Įstatymo Nr. 339 1 ir 2 straipsniuose, kuriuose iš naujo įtvirtinta taisyklė, kad ne visą darbo dieną dirbantys valstybės tarnautojai negali verstis advokato veikla ir, nors turi leidimą, jiems tai daryti draudžiama, numatant, kad kompetentingos advokatūros advokatų tarybos sprendimu tokie valstybės tarnautojai išbraukiami iš advokatų registro, išskyrus atvejus, jei jie nusprendžia nutraukti darbo santykius?
- 2) Ar Europos bendrijos steigimo sutarties 3 straipsnio g punktas, 4, 10 ir 98 straipsniai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos draudžiama tokia nacionalinės teisės normose įtvirtinta tvarka, kaip nustatytoji 2003 m. lapkričio 25 d. Įstatymo Nr. 339 1 ir 2 straipsniuose, kuriuose iš naujo įtvirtinta taisyklė, kad ne visą darbo dieną dirbantys valstybės tarnautojai negali verstis advokato veikla ir, nors turi leidimą, jiems tai daryti draudžiama, numatant, kad kompetentingos advokatūros advokatų tarybos sprendimu tokie valstybės tarnautojai išbraukiami iš advokatų registro, išskyrus atvejus, jei jie nusprendžia nutraukti darbo santykius?

- 3) Ar 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvos, skirtos padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas (77/249/EEB) ⁽¹⁾, 6 straipsnis, tiek, kiek jame nustatyta, kad „kiekviena valstybė narė gali neleisti teisininkams, kurie pagal darbo sutartį už atlyginimą dirba valstybinėje ar privačioje įmonėje, imtis veiklos, susijusios su atstovavimu tai įmonei teisiniuose procesuose, kiek toje valstybėje įsisteigusiems teisininkams neleidžiama užsiimti tokia veikla“, turi būti aiškinamas taip, jog pagal jį draudžiama tokia nacionalinės teisės normose įtvirtinta tvarka, kaip nustatytoji 2003 m. lapkričio 25 d. Įstatymo Nr. 339 1 ir 2 straipsniuose, kuriuose iš naujo įtvirtinta taisyklė, kad ne visą darbo dieną dirbantys valstybės tarnautojai negali verstis advokato veikla ir, nors turi leidimą, jiems tai daryti draudžiama, numatant, kad kompetentingos advokatūros advokatų tarybos sprendimu tokie valstybės tarnautojai išbraukiami iš advokatų registro, išskyrus atvejus, jei jie nusprendžia nutraukti darbo santykius, kai tokios taisyklės taip pat taikomos samdomiems advokatams, kurie užsiima teisine praktika naudodamiesi teise laisvai teikti paslaugas?
- 4) Ar 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB 8 straipsnis, tiek, kiek jame nustatyta, kad „teisininkas, registruotas priimančiojoje valstybėje narėje pagal savo buveinės šalies profesinį vardą, gali verstis advokato praktika kaip pastovų atlyginimą gaunantis advokatas, dirbantis kitam advokatui, advokatų asociacijai ar firmai, arba valstybinėje ar privačioje įmonėje, jeigu priimančioji valstybė narė suteikia tokią teisę advokatams, registruotiems pagal toje valstybėje vartojamą profesinį vardą“, turi būti aiškinamas taip, jog jis netaikomas ne visą dieną dirbantiems valstybės tarnautojams advokatams?
- 5) Ar pagal bendruosius Bendrijos teisės teisėtų lūkesčių ir įgytų teisių apsaugos principus draudžiama tokia nacionalinės teisės normose įtvirtinta tvarka, kaip nustatytoji 2003 m. lapkričio 25 d. Įstatymo Nr. 339 1 ir 2 straipsniuose, kuriuose įtvirtinta taisyklė, kad ne visą darbo dieną dirbantys valstybės tarnautojai negali verstis advokato veikla, ir ar jie taikomi ir advokatams, kurie to paties 2003 m. Įstatymo Nr. 339 įsigaliojimo dieną jau buvo įrašyti į advokatų registrus, 2 straipsnyje nustačius tik trumpą „termino atidėjimo“ laikotarpį, per kurį buvo galima pasirinkti: nenutraukti darbo santykių ar verstis advokato praktika?

⁽¹⁾ OL L 78, p. 17.

2009 m. birželio 22 d. Tribunale ordinario di Torino (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Antonino Accardo ir kt. prieš Comune di Torino

(Byla C-227/09)

(2009/C 205/44)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale ordinario di Torino

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponso, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Riso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Atsakovė: *Comune di Torino*

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar tinkamai aiškinamus 1993 m. lapkričio 23 d. Europos Bendrijos Tarybos direktyvos 93/104/EB ⁽¹⁾ dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 5, 17 ir 18 straipsnius galima tiesiogiai taikyti valstybėje narėje, neatsižvelgiant į tai, ar jie formaliai perkelti į vidaus teisę, ir nepaisant nacionalinių taisyklių, pagal kurias jie netaikomi kai kurioms profesijoms, jeigu priimti darbuotojų ir darbdavių susitarimai šią direktyvą atitinka?
- 2) Ar bet kuriuo atveju valstybės narės teismas, nenagrinėdamas tokio tiesioginio taikymo klausimo, privalo naudotis direktyva, kuri dar neperkelta arba kurios ją perkėlus negalima taikyti dėl nacionalinių taisyklių, kaip pagalba aiškinant nacionalinę teisę ir, atitinkamai, sprendžiant kylančias abejones?